

“ಕನ್ನಡ ಎನೆ...”

ಈ ಬರಹ ಬಹುಪಾಲು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕನ್ನಡದ ಅವಾಂತರಗಳ ಕನ್ನಡಿ. ಇದು ಸುವರ್ಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ರಾಜಧಾನಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕನ್ನಡದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಇವೇ ಅವಾಂತರಗಳು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ನಮ್ಮ ಇತರ ನಗರ, ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ, ಕನ್ನಡದ ಉಳಿವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಿವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಸುವರ್ಣ ಸಂಭ್ರಮದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯ ಶುದ್ಧ ಪ್ರಯೋಗದ ಬಗೆಗೆ, ತಿಳಿವಿನ ಬಗೆಗೆ, ನಮಗಿರುವ (ಹಾಗೂ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ನಮ್ಮಂತಹ ನವೆಂಬರ್ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗಿರುವ) ಶೂನ್ಯ ಭಾವದ ಬಗೆಗೆ ಇದೊಂದು ಬಿಡಿಬಿಡಿಯಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಲೇಖನ.

ಹೊರರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಸಾರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ವಿಡಿಯೋ ಕೋಚ್ ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳು ಪ್ರದರ್ಶಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಅಂದ್ರಕ್ಕೆ ತಮಿಳುನಾಡಿಗೆ, ಕೇರಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬರುವ ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ತೆಲುಗೋ, ತಮಿಳೋ ಪ್ರದರ್ಶಿತಗೊಂಡರೆ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬರುವ ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳು! ಅದೇ ಅಂದ್ರಪ್ರದೇಶದ ಸಾರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ತೆಲುಗು, ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಸಾರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಸರಾಗವಾಗಿ ತಮಿಳು ಚಲನಚಿತ್ರಗಳು ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಇನ್ನು ಕನ್ನಡ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬಂತು?

ರಾಜ್ಯದ ಸಾರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಬಸ್ಸುಗಳದ್ದು ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಕೊಸರಿದೆ, ಈಗಲ್ಲ ಟಿಕೇಟು ಹರಿಯುವ ಯಂತ್ರಗಳು ಬಂದಿವೆ, ಆ ಯಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಾಗಿ ಬರುವ ಟಿಕೇಟಿನ ಮೇಲೆ ಇಂಗ್ಲೀಷು! ದಿನಕ್ಕೆರಡೇ ಬಾರಿ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದು ಹೋಗುವ ಗ್ರಾಮೀಣ ಸಾರಿಗೆಯ ಟಿಕೇಟಿನಲ್ಲೂ ಇಂಗ್ಲೀಷು, ಮುಂಬೈ, ಪೂನಾದಂತಹ ಹೊರರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಓಡಾಡುವ ಐರಾವತಗಳಲ್ಲೂ ಇಂಗ್ಲೀಷು! ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಂಪ್ಯೂಟರಿಕರಿಸಿ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಬಂದ ಈ ಟಿಕೇಟಿನ ಯಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನ ಬದಲು ಕನ್ನಡವನ್ನು ತರುವಷ್ಟು ನಮ್ಮ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಮುಂದುವರೆದಿಲ್ಲವೇ?

ಅದೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿ, ನಮ್ಮ ಖಾಸಗಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಮೂರ್ಖ ನನ್ನಗ ಅನ್ನೋದರ ಬದಲು ನೀವೇ ಎಷ್ಟು ಸರ್ತಿ ‘ಸ್ಪಿಡಿಟ್ ಫೆಲೋ’ ಅಂತ ಬೈದಿಲ್ಲ ಹೇಳಿ? ಚಿಲ್ಲರೆ ಅನ್ನೋ ಬದಲು ‘ಚೇಂಚ್’ ಅನ್ನೋಕೆ ಶುರುಮಾಡಿ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷವಾಯಿತು? ‘ವಿಂಡೋ ಸೈಡ್ ಸೀಟ್’, ‘ಕಾರ್ನರ್’, ‘ಸೈಡ್’, ‘ಲೆಫ್ಟ್’, ‘ರೈಟ್’, ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕನ್ನಡದ ಪರ್ಯಾಯ ಪದಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ?

ಸರಿ, ಇದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪದಗಳಿದ್ದೂ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ದುಸ್ಥಿತಿಯ ಉದಾಹರಣೆಯಾದರೆ ಕನ್ನಡದ ಪರ್ಯಾಯ ಪದಗಳಿಲ್ಲದ ಕಡೆ, ಕನ್ನಡ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲದ ಕಡೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಪ್ಪಟ ಕನ್ನಡಮಯವಾಗಿಸುವ, ನಿಖರವಾಗಿಸುವ ಯತ್ನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಎಂತಹ ಅನಾಹುತಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಳಗಿವೆ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳು.

ಮಾಧವ ಪಾರ್ಕ್ ವೃತ್ತದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರ ಪಾಲಿಕೆಯ ‘ಹಸಿರು-ಉಸಿರು’ ಫಲಕದ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ವಾಕ್ಯ, ‘ಗುಡಿಸಿದರೆ ಕಸ ಇರಬಾರದು, ಉಟ ಬಡಿಸಿದರೆ ಹಸಿವು ಇರಬಾರದು!’ (ಬಡಿಸುವುದು ಊಟವೇ ಹೌದು ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಸಲು ಊಟವನ್ನು ಮಧ್ಯೆ (‘ಗುಡಿಸಿದರೆ ಕಸ ಇರಬಾರದು, ಬಡಿಸಿದರೆ ಹಸಿವು ಇರಬಾರದು’) ತೂರಿಸಲು ಹೋಗಿ ಅದನ್ನೂ ತಪ್ಪು ತಪ್ಪಾಗಿ ಬರೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಡೈರಿ ವೃತ್ತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಫಲಕ, ‘...ಸಹಕಾರಿ ಹೈನೋದ್ಯಮದ ಕೊಡುಗೆ’ ಇದರಲ್ಲಿ ಹೈನು ಅಚ್ಚ ಕನ್ನಡದ ಪದ, ಉದ್ಯಮ ಸಂಸ್ಕೃತದ್ದು. ಅವೆರೆಡು ಸೇರಿ ಸಂಧಿಯಾಗುವ ಮಾತೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ, ಅಷ್ಟೊಂದೆಲ್ಲ ಕರಾರುವಕ್ಕು ನಿಯಮಗಳಾದರೆ ಕನ್ನಡದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ; ಬದಲಾವಣೆ, ಸೇರ್ಪಡೆ ಅನ್ನುವುದು ಭಾಷೆ ಉದ್ಧಾರವಾಗಲು ಸಹಕಾರಿ ಅನ್ನುವುದಾದರೆ ಸಂಧಿಯನ್ನಾದರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ; ಹೈನು+ಉದ್ಯಮ=ಹೈನೂದ್ಯಮ (ಉ+ಉ=ಊ) ಅಂತಾದರೂ ಅದೀತು! (ಈ ಪ್ರಯೋಗವೂ ತಪ್ಪಿರಬಹುದು, ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ!) ಆದರೆ ಹೈನು+ಉದ್ಯಮ (ಸಂಸ್ಕೃತದ) ಗುಣಸಂಧಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಅಭಾಸದ ಬದಲು ‘...ಸಹಕಾರಿ ಹೈನುಗಾರಿಕೆ(ಅಥವಾ ಹೈನು ಉದ್ಯಮದ) ಕೊಡುಗೆ’ ಅಂತಾ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದರೆ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ?

ಉಪೇಂದ್ರ ಛಾಪ್‌ನ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಎಫ್‌ಎಮ್ ರೇಡಿಯೋ ಸ್ಟೇಷನ್ ಒಂದರ ಜಾಹೀರಾತು ಫಲಕಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ ಮುಖಾರವಿಂದದ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಉದ್ಯೋಷ, ‘ಕೇಳಿ, ಕೇಳಿಸಿ, ಲೈಫ್ ನಿಮ್ಮದಾಗಿಸಿ!’ ‘ಕೇಳಿಸಿ’ ಎಂಬುದು ದ್ವಿತೀಯ(ಅಥವಾ ತೃತೀಯ) ಪುರುಷವಾಗುವುದಾದರೆ ‘ನಿಮ್ಮದಾಗಿಸಿ’ ಎಂಬುದು ಯಾವ ಪುರುಷಾರ್ಥಕ್ಕೋ(!) ಇಲ್ಲದ ಅಪಭ್ರಂಶವಾಗಲಿಲ್ಲವೇ

(ಜೋರಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡರೆ ಈ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಅಭಾಸ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಟ್ಟುತ್ತದೆ, ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ)? ಈ ವಾಕ್ಯ “ಕೇಳಿ, ಕೇಳಿಸಿ, ಲೈಫ್ ನಿಮ್ಮದಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತಲ್ಲವೇ?

ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಕ್ರಾಂತಿ ಉಂಟಾದಾಗ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕನ್ನಡೀಕರಿಸುವ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಶುರುವಾಗಿತ್ತು. ಅಂತಹ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ‘ತರಂಗ’ ವಾರಪತ್ರಿಕೆಯಿಂದಲೂ ನಡೆದಿತ್ತು. ‘ಹಾರ್ಡ್‌ವೇರ್ / ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್’ ಪದಗಳಿಗೆ ಪರ್ಯಾಯ ಪದಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಕೇಳಿದ್ದರು. ಓದುಗರಿಂದ ಬಂದ ಎಲ್ಲ ಸೂಚಿಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿ, ‘ತರಂಗ’ದವರು ‘ಹಾರ್ಡ್‌ವೇರ್ / ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್’ ಪದಗಳಿಗೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಆರಿಸಿದ್ದ ಪದಗಳು- ‘ಗುರುವರ/ ಲಘುವರ’! ಈ ಪದಗಳನ್ನೇ ಇನ್ನುಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ದಿನನಿತ್ಯದ ಬರಹ/ಮಾತುಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ‘ಹಾರ್ಡ್‌ವೇರ್ / ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್’ ಪದಗಳಿಗೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ಕನ್ನಡೀಕರಣವನ್ನು ಬಲಗೊಳಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ವಿನಮ್ರ ವಿನಂತಿ ಬೇರೆ ಮಾಡಿದ್ದರು! (ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಆ ವಿನಂತಿಯನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರಾರೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ!) ‘ಹಾರ್ಡ್‌ವೇರ್ / ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್’ ಪದಗಳಿಗೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಈ ಪದಗಳೆಷ್ಟು ಅಪ್ರಸ್ತುತ, ಅಸಂಬಂಧ ಅಂತಾ ಈಗ ಅನಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವೇ?

ಉಪಹಾರವಲ್ಲ ಉಪಾಹಾರ (ಉಪ+ಆಹಾರ), ಫಲಹಾರವಲ್ಲ ಫಲಾಹಾರ(ಫಲ+ಆಹಾರ)ವೆಂದು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಉದ್ದಗಲಕ್ಕೂ ತಲೆಯೆತ್ತುತ್ತಿರುವ ದರ್ಶಿನಿಗಳ ಫಲಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವವರಿಗೆ ಹೇಳುವವರು ಯಾರು? ಮಣ್ಣಿನ ಮಗ; ಮೊಮ್ಮೊಗ; ಮರಿಮಕ್ಕಳ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷ ‘ಜಾತ್ಯಾತೀತ’ವಲ್ಲ ಜಾತ್ಯತೀತ(ಜಾತಿ+ಆತೀತ)ವೆಂದು ತಿದ್ದುವವರು ಯಾರು?

ಕನ್ನಡದ ಉಪಗ್ರಹ ಚಾನೆಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ/ಎಫ್‌ಎಮ್ ರೇಡಿಯೋಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಜಾಹೀರಾತುಗಳ ಅನುವಾದಿತ ಕನ್ನಡ ಕೇಳಿದರೇ ಕಿರಿಕಿರಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಜಾಹೀರಾತು ಫಲಕಗಳ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲ. (ಈಚೀಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ಇಂಗ್ಲೀಷೂ ಕೆಡುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅದೇ ಡೈರಿ ವೃತ್ತದಲ್ಲಿ ಕಂಡ, ಕುಡಿದು ವಾಹನ ಚಲಾಯಿಸುವುದರ ಬಗೆಗಿನ ಒಂದು ಫಲಕ; ಆಟಿಕೆಯ ಕಾರೊಂದು ಬೋರಲು ಬಿದ್ದ ಚಿತ್ರದ ಪಕ್ಕ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನ ಉದ್ಗಾರ- “Buttoms Up!” ಹ್ಲ!)

ಕನ್ನಡ, ಕನ್ನಡವೆನ್ನುವ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಕೂಡ ಎಂಥಹ ಕನ್ನಡವಿರೋಧಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಅನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಈಗಿನ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸಾಕು. ನಮ್ಮ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳು ಈಗ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಪುಟಗಟ್ಟಲೆ ಗ್ರಂಥಸ್ಥ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಕೂಡಿಲ್ಲ. ಪಾಠದ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ವಾಕ್ಯವೂ ಕೇಳಬಹುದಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಯೊಂದರ ಉತ್ತರದಂತಿರುತ್ತದೆ, ಹಾಗಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಓದುವುದು ಒಂದು ಋಷಿ ಕೊಡುವಂತಹ, ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾದಂತಹ ಚಟುವಟಿಕೆಯಾಗಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಲ್ಪಡುವ ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳ ಮಾದರಿಯ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಗುರುತುಹಾಕಿ ಪಾಸಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಎಂಬಂತಾಗಿದೆ.

ಇದಲ್ಲದೇ ಈ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಮೊದಲಲ್ಲಿ ನಿರ್ದೇಶಕರ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ‘ಕೋರ್ ಎಲಿಮೆಂಟ್ಸ್’ ಅನ್ನೋ ಕನ್ನಡೀಕೃತ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪದ. ನಂತರದ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ತಯಾರಿಸಿದ, ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ ಪ್ರಭುಗಳ ಹೆಸರು-ಪಟ್ಟಿ. ಅನಂತರ ಪ್ರತೀ ಪುಟವೊಂದಕ್ಕೆ ಎರಡೆರಡು ವ್ಯಾಕರಣ ದೋಷಗಳು, ಮುದ್ರಣದ ತಪ್ಪುಗಳು!

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕನಿಷ್ಠ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಂತಾದ ಮೇಲೆ, ಎಲ್ಲರೂ ನಪಾಸಾಗದೇ ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತಲೇ ಬೇಕು ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ತುಂಬಾ ಸುಲಭವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ನಾವು ಕಡೇ ಪಕ್ಷ ವಾರ್ಷಿಕ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗುವುದಕ್ಕಾದರೂ ತತ್ಸಮ-ತದ್ಭವ, ಸಂಧಿ-ಸಮಾಸ, ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಭಂದಸ್ಸು ಅಂತೆಲ್ಲ ಕಲಿತಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಈಗ ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿ ಪಾಸಾದ ಹುಡುಗನಿಗೂ ಇವುಗಳ ಗಂಧಗಾಳಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ಈ ಹುಡುಗರು ಪಂಪನ್ನಾಗಲೀ, ರನ್ನನ್ನಾಗಲೀ; ಅವರೆಲ್ಲ ಬೇಡ, ಕುವೆಂಪುರವರ ರಾಮಾಯಣ ದರ್ಶನವನ್ನಾಗಲೀ ಎಷ್ಟು ಓದಿ, ಎಷ್ಟು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಎಷ್ಟು ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಬಹುದು? ಮಂಕುತಿಮ್ಮನ ಕಗ್ಗವನ್ನು ಎಷ್ಟಾಗಿ ಸವಿಯಬಹುದು?

ಸಿಡಿ-ಶೆಲ್ಡನ್, ಲಡ್ಲಮ್, ಖುಷ್‌ವಂತ್‌ಸಿಂಗ್‌ಗಳು ಗೊತ್ತಿರುವಷ್ಟು ನಮಗೆ ಭೈರಪ್ಪನವರಾಗಲೀ, ತೇಜಸ್ವಿಯವರಾಗಲೀ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲ-ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾವ್ಯಾಭಿರುಚಿಯಿರುವವರಿಗೂ ಕೂಡ ಕೀತ್‌ಗಳು, ಬರ್ನ್‌ಗಳು ಗೊತ್ತಿರುವಷ್ಟು, ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯಾಗಲೀ, ಅಡಿಗರಾಗಲೀ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಬೆಂಗಳೂರಿಗರು ಮಾತನಾಡುವ ಕನ್ನಡ, ಕನ್ನಡದ ಗಂಧ ಗಾಳಿಯೂ ಗೊತ್ತಿರದ, ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾತನಾಡಬಲ್ಲ, ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಾದರೂ ಸಲೀಸಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವಾಡುವ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕನ್ನಡದ್ದೇ ವಾಕ್ಯ ರಚನೆ, ಆದರೆ ವಾಕ್ಯದ ಮುಕ್ಕಾಲು ಪಾಲು ಪದಗಳು ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನವು.

ಬೆಂಗಳೂರಿಗರ ಅಸಡ್ಡೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯೆಂದರೆ ‘ಕನ್ನಡ ಕಲಿತು ಏನಾಗಬೇಕು?’ ನಿಜಕ್ಕೂ ಇದು ತುಂಬಾ ಗಹನವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ! ಹತ್ತರ ತನಕ ನೀವು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬರೀ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ನಲವತ್ತು ಅಂಕಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿ ಪಾಸಾಗಲು ಮಾತ್ರ ಕಲಿತರೆ ಸಾಕು,

ಉಳಿದೆಯೆಲ್ಲ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನದೇ ರಾಜ್ಯಭಾರ! ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು ಕನ್ನಡ, ಕನ್ನಡದ ಶುದ್ಧ ಬಳಕೆಯ ಪರಿಪಾಟಲು?

ಸುವರ್ಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಂಭ್ರಮದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದನೇ ಇಯತ್ತೆಯಿಂದಲೇ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಜೊತೆಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷನ್ನೂ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂದು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ನಿಲುವು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹ, ಪ್ರಶ್ನಾತೀತ. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲೀಷನ್ನು ಎರಡನೇ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಗಹನವಾಗಿ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂದೆಯೋ ಅದೇ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಅಷ್ಟೇ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಕನ್ನಡವನ್ನೂ ಎಲ್ಲ ಆಂಗ್ಲಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡನೇ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಕಲಿಸಬೇಕು. ಎರಡನೇ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ನಾವು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವ ವ್ಯಾಕರಣ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಷ್ಟೇ ಆಳವಾಗಿ ಎರಡನೇ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಕನ್ನಡವನ್ನೂ (ಕನ್ನಡದ ವ್ಯಾಕರಣ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು) ಆಂಗ್ಲಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಸಿಕೊಡುವಂತೆ ಕಾನೂನು ತರಬೇಕು. ಊಟದಲ್ಲಿದ್ದೂ ತಿನ್ನಲೊಲ್ಲದ ಕರಿಬೇವಿನಂತಾಗದೆ, ಉಳಿದೆಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಐವತ್ತಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅಂಕ ಗಳಿಸಿದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನಪಾಸಾದರೂ ಪಾಸು ಎಂಬಂತಹ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳ ಕಳ್ಳನಡೆ ನಡೆಯಗೊಡದೇ ಕನ್ನಡದ ಬೋಧನೆ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಇಷ್ಟೊಂದೆಲ್ಲ ಬರೆದಿರುವ ಈ ಬರಹದ ಉದ್ದೇಶ ಬರೀ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ, ವಿಚಾರಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಮಾತ್ರ. ಇವುಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದರ ಮೂಲಕ ನಾನು ಅಪ್ಪಟ ಕನ್ನಡಿಗನಾಗಿ, ಬೇರೆ ಯಾರವೋ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿತೋರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ತಪ್ಪುಗಳು, ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ತಪ್ಪುಗಳು. ಇದನ್ನು ಓದಿ, ಸ್ವಂತವಾಗಿ, ಏಕವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ, ಯಾವ ಗುಂಪುಗಳಿಗೂ, ಚಳುವಳಿಗಳಿಗೂ ಸೇರದೇ ಕನ್ನಡಿಗರಾಗಿ ಹೇಗೆ ಉಳಿಯಬಹುದು, ಬೆಳೆಯಬಹುದು, ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬೆಳೆಸಬಹುದು ಎಂಬುದರ ಬಗೆಗಿನ ಕೆಲವಾದರೂ ಉಪಾಯಗಳು ನಿಮಗೆ ಹೊಳೆದರೆ ಈ ಬರಹ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾರ್ಥಕವಾದಂತೆಯೇ! ಬದಲಾವಣೆಯೆಂಬುದು ಮೊದಲು ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಸಂಗತಿಯಾಗಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ನಂತರ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮೂಹಶಕ್ತಿಯ ಬಲ ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ.

(ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಗೊಂಡಿರುವ ಕನ್ನಡದ ಬಗೆಗಿನ ಕೆಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳು, ವಿಷಯಗಳು ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್‌ನ ಹಲವು ಕನ್ನಡ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ, ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗೊಳಗಾದಂತಹ ವಿಚಾರಗಳೇ ಆಗಿವೆ, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ /ವಾರಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರೋಢೀಕರಣಗೊಂಡ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಾಗಿವೆ.)

“ಕನ್ನಡ ಎನೆ ಕುಣಿದಾಡುವುದೆನ್ನೆದೆ, ಕನ್ನಡ ಎನೆ ಕಿವಿ ನಿಮಿರುವುದು...”

ಸುವರ್ಣ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವದ ಶುಭಾಶಯಗಳು!

ಶಿವಕುಮಾರ ಕೆ. ಎಸ್. ks_shivu@yahoo.com